ΕΤΟΣ Ζ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1893 Ἀριθ. 321

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καλλιτεχνία καὶ Φιλανθρωπία. — Τὸ ρόδον (ὑπὸ δος Τούλας Κόκκαλη). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. — Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος (ταξειδιώτιδος): Τὸ ξενοδοχεῖον Palmer Hause Τὸ ὑπ' ἀριθ. 735 δωμάτιον. Τὸ κομμωτήριον τῶν κυρίων. Ἡ γραμματεὺς τῆς Προέδρου.—Πῶς παρατείνεται ἡ νεότης (ὑπὸ Φιλοκάλου).— Δίαιτα θηλαζούσης (ὑπὸ κ Μαρίας Δωλμ. Ἰατροῦ). — Βιβλία. — Ἀλληλογραφία. —Συμβουλαί.—Συνταγή.—Εἰδοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΔΩΝ ΚΑΙ Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΣΟΧΑ

Φιλανθρωπία καὶ Καλλιτεχνία

Θεόπνευστοι, αἰθεροβάμονες, σεμνοπρεπεῖς, ἀδελφωμέναι ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἐξ ἴσου μαλάσσουσαι καὶ συγκινοῦσαι τὰς καρδίας, ἐξ ἴσου ἐξευγενίζουσαι καὶ ἐξιδανικεύουσαι τὸ πνεῦμα, ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ καλλιτεχνία ραίνουσι μὲ ἄνθη καὶ ἡδύοσμα μῦρα τὴν αὐχμηρὰν ὁδὸν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Θεότητες, ἐξ ἴσου κραταιαὶ καὶ πανίσχυροι, μεγαλουργοὶ καὶ ἀκατάβλητοι, δύνανται διὰ μιᾶς μόνον τοῦ μαγικοῦ σκήπτρου των κινήσεως νὰ μεταβάλλωσι τὸ μαῦρον σκότος εἰς ἀκτινοβόλον φῶς, τὴν ἐρεβώδη καὶ ἀγρίαν νύκτα εἰς ἡμέραν αἰγλήεσσαν καὶ ζωογόνον, τὴν ὑπὸ τῶν δαιμόνων συνταρασσομένην κόλασιν, εἰς παράδεισον ἀγάπης καὶ ἀρρήτου εὐδαιμονίας.

Εἰς τοὺς ἡδυμόλπους φθόγγους Ὀρφείου λύρας ἡ ψυχή μας ἀναλύεται εἰς ἐκστάσεις κόσμων μαγικῶν καὶ οὐρανίων, εἰς χειμάρρους αἰσθημάτων εὐγενῶν, εἰς ἡδονὴν ἀνεκλάλητον. Εἰς τὴν θέαν παρηγορουμένης δυστυχοῦς μητρός, εἰς τὸ περιαλγὲς μειδίαμα ἀθῶας κόρης εὐγνωμονούσης, εἰς τοὺς καταπαυθέντας κλαυθμηρισμοὺς ἀπορφανωθέντος βρέφους, εἰς ἀναζωογονηθὲν πρόσωπον ἀπηλπισμένου πάσχοντος ἡ καρδία μας κατακλύζεται ὑπὸ αἰσθημάτων ἀπείρου χαρᾶς, ὑπὸ γοητευτικῆς τέρψεως καὶ ἀπολαύσεως.

Παραλλήλως οὕτω ἐν ἰδίῳ κύκλῳ, ὑπὸ ἰδίας συνθήκας καὶ περιστάσεις ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ φιλανθρωπία τελοῦσι τὰς ἐνθέους καὶ μαγικὰς συναυλίας των. Μετ' ἴσης δυνάμεως ἀμφότεραι κινοῦσι τὰς λεπτοτέρας καὶ εὐγενεστέρας τῆς καρδίας μας χορδάς, ἴσον κράτος ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν ἐξευγενιζομένων καὶ ἐξιδανικευομένων αἰσθημάτων μας.

Ἀρρήτου χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως θέαμα παρίστησιν ὁ ἐπ τοῦ αὐτοῦ πεδίου τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ καλοῦ τελούμενος συγχρόνως ἀγὼν τῶν δύο τούτων τοῦ κόσμου κυριάρχων θεοτήτων. Θεσπεσίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβάλλουσαν ὑπὸ τὸ ἔκπαγλον κάλλος τοῦ ὡραίου καὶ ἀγαθοῦ εἰκόνα ἀποτελοῦσιν αἱ δαφνοστεφανωμέναι ἀδελφαί, ὅταν ἡ μία τείνῃ πρὸς τὴν ἄλλην τὴν χεῖρα, ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ θριαμβευτικοῦ ἅρματος καὶ τὴν χαρὰν σκορπίζουν καὶ τὰ δάκρυα στεγνόνουν.

Εἰς τοιαύτην μεγαλοπρεπῆ ἑορτὴν καλοῦσι τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τὴν προσεχῆ Τρίτην ὁ δημοφιλὴς θίασος τοῦ θεάτρου Τσόχα καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις εὐεργετικὸν σωματεῖον τῶν Κυριῶν τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἐργατίδων. Εἶναι γνωστὸν πόσου καλοῦ πρόξενον δύναται ν' ἀποβῇ τὸ νεοσύστατον τοῦτο Ἄσυλον, τὸ χορηγοῦν προστασίαν εἰς ξένας καὶ ἀφανεῖς πτωχὰς τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς ἡρωΐδας, τὸ ἀναπληροῦν τὴν οἰκογένειαν, τὸ θερμαῖνον ὑπὸ τὴν στοργικὴν των κυριῶν μέριμναν τοὺς ἐκ τῆς διασκορπισθείσης μητρικῆς φωλεᾶς ἀστέγους καὶ ἐγκαταλελειμμένους εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τύχης νεοσσούς.

Πολλάκις διὰ σειρᾶς ἄρθρων ἐξεθέσαμεν τὴν εὐεργετικὴν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας μας ἐπίδρασιν τοιούτων προστατευτικῶν καὶ ἠθικοποιητικῶν ἀσύλων καὶ ἐν μακροῖς ἀνεπτύξαμεν τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν τοῦ ἀπὸ ὀκταμήνου παρ' ἡμῖν λειτουργοῦντος τοιούτου καὶ ἤδη διὰ Β. Διατάγματος ἀναγνωρισθέντος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πόσαι δυστυχεῖς κόραι ἀποπνέουσαι ἔτι ἁγνὸν τὸ ἄρωμα τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, ἀφ' ἧς σκληρὰ τὰς ἀποσπᾷ ἀνάγκη,

κύπτουσι μετ' ὀλίγον, ἐλλείψει προστασίας καὶ ἠθικῆς ἐνισχύσεως, ἀπέλπιδες τὸ μέτωπον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς αἰσχύνης, ἣν ἡ ἀνεπιστρεπτεῖ ἀποπτᾶσα εὐτυχία, ἡ ἀπολεσθεῖσα ἀγνότης δι' ἀνεξιτήλων χαρακτήρων ἀποτυποῖ ἐπὶ τοῦ μετώπου των. Πόσα ἁβρὰ καὶ θαλερὰ καὶ μυροβόλα χθὲς ἔτι ἀνθύλλια καταπατοῦνται ἤδη εἰς τὸν βόρβορον μὲ ἀποφυλλισμένην καὶ ἀποχρωματισμένην καὶ ἄοσμον στεφάνην!

Δὲν εἶναι μόνον αἱ νόσοι τοῦ σώματος, δὲν εἶναι μόνον αἱ ἀπόζουσαι τῶν πασχόντων πληγαί, δὲν εἶναι μόνον ὁ φυσικὸς θάνατος καὶ αἱ τούτου ἐπώδυνοι ἀγωνίαι, αἵτινες πρέπει νὰ κινῶσι τὸν οἶκτον καὶ τὸν ἔλεον τῶν φιλανθρώπων. Ἔχει καὶ ἡ ψυχὴ τὰς νόσους της καὶ ἡ καρδία τὰς ὀδύνας της καὶ ἡ ἠθικὴ τὰς πληγάς της! Καὶ αἱ πληγαί, αἱ ὀδύναι, αἱ νόσοι αὗται εἶναι πολλάκις κινδυνωδέστεραι, μολυσματικώτεραι τῶν ἄλλων. Τὸ κακὸν ἀπὸ τῶν κάτω τάξεων ἀνέρχεται πρὸς τὰς ἄνω, μεθ' ὅσης εὐκολίας ἀμυχὴ ἀσήμαντος τοῦ μικροῦ δακτύλου δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς γάγγραιναν καὶ νὰ δηλητηριάσῃ τὸ σῶμα ὅλον.

Ὅσαι μητέρες πλάσσετε ὄνειρα τερπνὰ διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν θυγατέρων σας, μὴ παρέρχεσθε ἀδιάφοροι πρὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἐγκαταλείψεως ἐκείνων, αἵτινες στεροῦνται τῆς στοργῆς, τῆς προστασίας καὶ τῶν φροντίδων τῆς μητρός. Ἔχετε καὶ τούτων ἀνάγκην Μὴ τὸ λησμονῆτε ποτέ. Ὑπὸ τὰς ποικίλας ἰδιότητας τῆς ἐργασίας των, εἴτε ὡς θεραπαινίδες, εἴτε ὡς τροφοί, εἴτε ὡς ῥάπτριαι καὶ ἐργάτιδες εὑρίσκονται εἰς συνεχῆ μετὰ τῶν τέκνων σας συνάφειαν καὶ μεταδίδουσιν εἰς αὐτὰ τὰς κακὰς ἕξεις καὶ ἀρχάς των μετὰ μείζονος εὐκολίας καὶ ταχύτητος ἢ μεθ' ὅσης μεταδίδετε ὑμεῖς τὰ σπέρματα τοῦ καλοῦ.

Ἐνισχύσατε πᾶσαι καὶ πάντες τὰς ἀγωνιζομένας κυρίας, ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν εἰσαγάγωσι τὰς προστατευτικὰς ταύτας ὑπὲρ τῶν ἀπροστατεύτων καὶ ἀδυνάτων παρθένων συνηθείας. Μιμήθητε ἐν τούτῳ τοὺς εὐγενεῖς τῆς παρ' ἡμῖν ἀναγεννωμένης τέχνης διερμηνεῖς, οἵτινες πρόθυμοι ἔσπευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς φιλανθρωπίας, μεθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας καθ' ὧν καὶ οὗτοι παλαίουσιν, ὅπως ἀνοικοδομήσωσι τὸ ἐπὶ αἰῶνας ἤδη ἔρημον ἐγκαταλειφθὲν τέμενος τῶν Μουσῶν.

Μιμήθητε τὴν ἀπορφανωθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ ἐμπνευσμένου ἀοιδοῦ τῆς *Λύρας*, τοῦ πρώτου, τοῦ ἀμιμήτου κωμειδυλλιογράφου μας Κόκκου, ὃν ἀκόμη κλαίει ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμός, μιμήθητε τὴν εὐγενῆ χήραν του καὶ τὴν συμπαθῆ ἀδελφήν, αἵτινες εὐχαρίστως ὑπὲρ τῶν ἐργατίδων μας παραιτοῦνται τοῦ δικαιώματός των ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς παραστάσεως τοῦ *Καπετὰν Γιακουμῆ*. Μιμήθητε τὸν εὐγενῆ ὅμιλον τῶν Ἐρασιτεχνῶν.

Ὁ γλυκὺς ψάλτης τῆς χαρᾶς καὶ εὐθυμίας, ὁ μελίρρυτος τῆς ἱλαρότητος καὶ τοῦ γέλωτος ἥρως, ὁ δημοφιλέστατος Παντόπουλος, ὅστις μᾶς κάμνει νὰ λησμονῶμεν ἐπὶ στιγμάς τινας τοὐλάχιστον τὰς θλίψεις καὶ πικρίας τῆς ζωῆς, αὐτὸς τὴν προσεχῆ Τρίτην ὡς Καπετὰν Γιακουμῆς θὰ τελέσῃ μετὰ τῶν συμπαθῶν συναδέλφων του τὴν εὐγενεστάτην καὶ τιμητικωτάτην τῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, διασκορπίζων μετὰ τοῦ γέλωτος καὶ τὴν παρηγορίαν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀνακούφισιν εἰς τόσας ὑπάρξεις δυστυχεῖς, αἵτινες θὰ ὑμνῶσι καὶ εὐλογῶσι τὸ ὄνομά του.

Πρὸ τῆς γενναιότητος καὶ αὐταπαρνήσεως τοῦ δημοφιλοῦς τούτου θιάσου καὶ τῆς εὐγενοῦς οἰκογενείας Κόκκου—οὗς τὸ Σωματεῖον τῶν Κυριῶν καὶ δημοσίᾳ εὐγνωμονεῖ—δὲν θὰ ὠχριάσῃ βεβαίως ἡ γενναιότης τοῦ κοινοῦ, ἀλλ' οὔτε θὰ ἐπισκιασθῶσι τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν κυριῶν, αἵτινες ἀθρόαι θὰ συρρεύτωσι καὶ πολλοὺς φίλους καὶ γνωστοὺς θὰ προσηλυτίσωσιν, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ, πανδήμως καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης μεγαλοπρεπείας ἐπευφημηθῇ, χειροκροτηθῇ καὶ στεφανωθῇ ἡ Τέχνη τείνουσα γενναίαν χεῖρα πρὸς τὴν Φιλανθρωπίαν.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Β'.

Ἡ Ἀσία εἶναι ἡ κοιτὶς τῶν ῥόδων, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἁπλῆν αὐτοῦ μορφήν, ἀπαντᾷ τις αὐτὸ σχεδὸν πανταχοῦ. Ἡ Σμύρνη, ἡ Δαμασκός, τὸ Χιράζ ἔχουσι τοὺς ἀγροὺς τῶν ῥόδων αὐτῶν, τοὺς κήπους τῶν ῥόδων, τὴν πλατεῖαν ἢ τὴν ὁδὸν τῶν Ῥόδων. Εἰς Ἱεροσόλυμα, ὡς καὶ εἰς Περσίαν, οἱ κῆποι τῶν ῥόδων εἶναι οἱ μόνοι ἀνεκτοὶ εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους, ἔξωθεν δ' αὐτῶν καλλιεργοῦνται τὰ ἄλλα φυτά. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολὴν ψάλτριαι καὶ Βαγιαδέραι κατὰ τοὺς περιβοήτους χορούς αὐτῶν περιστέφονται διὰ ῥόδων καὶ μεταμορφοῦνται εἰς ζώσας ἀνθοδέσμας.

Εἴς τινα χωρία τῆς Ἰταλίας, τὴν σήμερον ἀκόμη, ὁ θέλων νὰ μνηστευθῇ ἐκφράζῃ τὴν ἐκλογὴν τῆς καρδίας του σκορπῶν διὰ τρεμούσης χειρὸς φύλλα ῥόδων ἐπὶ τῆς φλοιᾶς τῆς θύρας *ἐκείνης*, ἣν ἀγαπᾷ. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ νεᾶνις ἀπωθῇ τὴν ἀνθίνην ταύτην ἐξομολόγησιν, σαρώνει μετ' εἴρωνος περιφρονήσεως τὰ ἀρωματώδη φύλλα, ἐὰν ὅμως δέχεται ταύτην, προσέχει ἵνα μὴ ὁ ἄνεμος παρασύρῃ τὰ εὔοσμα καὶ προσφιλῆ ῥόδα, ἀρωματώδεις ὑποσχέσεις εὐελπίδων ἀρραβώνων.

Ἡ Μαρία τῆς Ἀγγλίας, σύζυγος τοῦ Λουδοβίκου ΙΒ', ἐδημιούργησεν ἐν Γαλλίᾳ τὴν ποιητικὴν καὶ θελκτικὴν ἑορτὴν τοῦ *ὀνομαστοῦ* Ῥόδου. Κατ' ἔτος, τὴν ἄνοιξιν, ἡ μᾶλλον ἐνάρετος νεᾶνις ὑποδεικνύεται ἵνα ἔλθῃ, ἐν μεγάλῃ πομπῇ, εἰς καθιερωμένον διὰ τὴν συγκινητικὴν ταύτην τελετὴν τόπον, καὶ φυτεύσῃ ῥοδὴν εἰς ἣν δίδει τὸ ὄνομά της καὶ ἣν καλλιεργεῖ καὶ περιποιεῖται μεθ' ὑπερηφάνου τρυφερότητος. Ἀναπτυχθεῖσα ἡ ῥοδὴ αὕτη θὰ εἶναι, ὡς οἰκιακός τις φίλος, μέλος τῆς οἰκογενείας, ζῶν καὶ ἠνθισμένον ἱερὸν λείψανον τῆς ἐξαφανισθείσης νεότητος αὐτῆς, ἡμέραν δέ τινα θὰ τὴν ἐπιδεικνύῃ μεθ' ὑπερηφανείας εἰς τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτῆς καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου της ἡ ἀκάμνησις τῆς ἀρετῆς της θὰ ἀνανεοῦται μὲ τὰ εὐώδη ῥόδα ἑκάστης ἀνοίξεως.

Τέλος, εἰς ἓν χρυσοῦν ῥόδον ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἐμπιστεύεται τὴν κατὰ παράδοσιν ἐντολὴν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὰς καθολικὰς πριγκηπίσσας τὴν ἐπίζηλον ἐκτίμησίν του διὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἀγαθοεργίαν αὐτῶν.

Ἐν Ῥώμῃ, ἡ τετάρτη Κυριακὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς ὀνομάζεται «ἡ Κυριακὴ τῶν ῥόδων». Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ Πάπας εὐλογεῖ ἐπισήμως τὸ χρυσοῦν ῥόδον, τὸ παριστῶν συγχρόνως τὸν ἐπίκαιρον βίον καὶ τὴν ἀθάνατον ζωήν.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Lugpont, κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου, διανέμουσιν εἰς τοὺς πιστοὺς ηὐλογημένα

ῥόδα, τὰ ὁποῖα μὲ τὸν κεκλιμένον κλῶνον των θὰ στολίσωσι τὸν Χριστὸν τῶν ἀγροτικῶν πιστῶν, ἢ θὰ ξηρανθῶσιν εὐλαβῶς ἔν τινι ἰδιαιτέρᾳ γωνίᾳ τοῦ παλαιοῦ ἐρμαρίου.

Εἰκὼν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τὸ ῥόδον ἔχει, ὡς οὗτος, τὰς ἡδονὰς καὶ τὰ ἀρώματά του, τοὺς πόνους καὶ τὰς ἀκάνθας του. Ἡ λαϊκὴ ποίησις ὑπερχειλίζει καλύκων τῶν ῥόδων καὶ ἡ μυρωμένη στεφάνη αὐτῶν κάμπτεται ὑπὸ τὸ μυστηριῶδες βάρος τῶν μύθων καὶ τῶν παραδόσεων. Τὸ ῥόδον θάλλει ἐν τοῖς μαγικοῖς κήποις τοῦ Τάσσου, οἱ δὲ μαυριτανοὶ βασιλεῖς καλλιεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὸ ῥόδον τῆς Γρενάδης, δι' οὗ στολίζουσι τὴν κάραν αὐτῶν.

Ἀνωτέρω εἴπομεν ὅτι τὸ ῥόδον ἀπαντᾶται σχεδὸν πανταχοῦ. Ἀπὸ τῆς Σουηδίας εἰς τὴν Σενεγάλην, ἀπὸ τῆς Καμτσάτκας εἰς τὴν Βεγγάλην, ἀπὸ τοῦ Μεξικοῦ εἰς τὸν Καύκασον, ἀπὸ τῆς Κων)πόλεως εἰς τὴν Λισσαβῶνα, ἀπὸ τῆς Περσίας εἰς τὸ Μαρόκον, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὰς Βαλάρας, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνθέων βλαστάνει εἰς ὅλα τὰ κλίματα καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐδάφη. Ἐν μὲν τῇ Σαχάρᾳ φύεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄμμου, ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ καὶ Ἑλλάδι ἀναπτύσσεται ἐπὶ τῶν βράχων. Εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγρίας Ἀφρικῆς εὑρίσκεται εὐεργετικόν τι ῥόδον, ὅπερ εἶναι ἐκ φύσεως πλῆρες δρόσου, μορμυρίζουσα κατοικία τῶν ἐντόμων κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας.

Τὰ συμπαθέστερα ἴσως τῶν ῥόδων εἶναι τὰ εἴτε ἐπὶ χιόνος, εἴτε ἐπὶ τῶν Ἄλπεων, εἴτε ἐπὶ τῆς Γροελάνδης φυόμενα. Αἰώνιος πάγος καὶ τοποθεσία ἔρημος, καλύβη στενὴ καὶ ἀθλία, φύσις μεγαλοπρεπὴς ἀλλὰ φοβερά, ἔρημοι ἀπέραντοι, ἂς ἓν ἄνθος μόνον ἱλαρύνει, ἓν πτωχὸν μικρὸν ῥόδον, ὠχρὸν καὶ μονῆρες, πλὴν γλυκὺ εἰς τὸν ὀρεινὸν ὁπόταν ἀναλύουσιν αἱ χιόνες, ὡς τὸ πρῶτον μειδίαμα τοῦ βρέφους.

Εἴδη ῥόδων ἀριθμοῦσι πλέον τῶν ἑπτὰ χιλιάδων, γίγας δὲ τῆς δαψιλοῦς ταύτης οἰκογενείας εἶναι τὸ ῥόδον «Paul Meyron». Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ἄνθος ἔχει συνήθως διάμετρον δεκατεσσάρων ἑκατοστῶν, ὁπόταν δ' ἡ ῥοδὴ εἶναι εὔρωστος, φθάνει καὶ μέχρι τῶν εἴκοσι δύο. Ὅτε τὸ ῥόδον εἶναι μόνον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κλάδου του, ὑπερβαίνει ἐνίοτε καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα ἑκατοστά. Ἡ καλλονὴ αὐτοῦ ἐξισοῦται πρὸς τὸ μέγεθός του. Ἓν μόνον ῥόδον σχηματίζει μεγαλοπρεπῆ ἀνθοδέσμην, ἥν, νομίζω, θὰ ἦτο ἀρκετὰ ἐνοχλητικὸν νὰ φέρῃ τις εἰς τὴν κομβιοδόχην του!

Μετὰ τὸ ὑπερμέγιστον ῥόδον, ἰδοὺ τὸ ἀρχαιότερον. Πρό τινων ἐτῶν ὁ κ. Φλίντερς-Πέτρη ἐπισκεφθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ τὰ ἐρείπια τῆς Ἀρσινόης, ἀνεκάλυψεν ἐκεῖ ἐντὸς ἀρχαίου τινὸς τάφου παράδοξα ῥόδα, δεδεμένα διὰ νήματος καὶ σχηματίζοντα μακρὰν στεφάνην προξενοῦσαν ἰδιάζουσαν ἐντύπωσιν. Οὗτος ἀδιστάκτως πρεσβεύει ὅτι τὰ ἐπικήδεια ταῦτα ἄνθη εἶχον τοποθετηθῇ ἐν τῷ τάφῳ κατὰ τὸν δεύτερον αἰῶνα τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς. Δέκα ὀκτὼ σχεδὸν αἰῶνες εἶχον διέλθει ἐπὶ τῶν μυστηριωδῶν τούτων ῥόδων, ἅτινα, ἴσως, δὲν ἔζησαν ἢ μίαν μόνην πρωΐαν. Εἰς τὰ δέκα ὀκτὼ ἑκατονταετηρίδων ῥόδα ταῦτα ἀνεγνώρισεν ὁ κύριος Κρεπὲν, ἔξοχος βοτανικὸς καὶ διευθυντὴς τοῦ κήπου τῶν Βρυξελλῶν, τὸ εἶδος *Rosa santa*, τὸ συλλεχθὲν ὑπὸ τοῦ Quantin-Dillon ἐν Ἀβυσσινίᾳ ὅπου καλλιεργεῖται εὐλαβῶς πέριξ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν οἰκιῶν.

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ

Τούλα Κόκκαλη.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

ΙΒ'.

Σικάγον! Ἀπὸ τοῦ ὀνείρου εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἀπὸ τοῦ μυθώδους εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ τοῦ φανταστικοῦ καὶ ἀφῃρημένου εἰς τὸ ψηλαφητὸν καὶ συγκεκριμένον.

Ἡ πρώτη ἐκ τῶν ψυχικῶν τούτων μεταπτώσεων συγκίνησις εἶναι ἰσχυρά, συγκλονίζουσα τὰ μυχιαίτατα τῆς καρδίας, προκαλοῦσα παράδοξον αἰσθηματικὴν ἀναστάτωσιν, πρωτοφανῆ πνευματικὴν ἀμβλύτητα. Βλέπω καὶ δὲν βλέπω, ἀκούω καὶ δὲν ἀκούω. Αἰσθάνομαι ἓν εἶδος γενικῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ χαλαρώσεως, ἓν εἶδος καταθλιπτικῆς ἀπορροφήσεως τῶν ἰκμάδων τῆς ζωῆς, παρόμοιον πρὸς ὅ,τι αἰσθάνεταί τις πρὸ αἰφνιδίας πολὺ εὐχαρίστου ἢ πολὺ δυσαρέστου αἰσθηματικῆς ἐντυπώσεως.

Ἡ αἴθουσα τοῦ σταθμοῦ πολὺ μεγάλη, ἀλλ' οὔτε πολὺ φωτισμένη οὔτε ἐλάχιστα πολυτελής. Μόνος κόσμος της εἶναι ἡ ἐν αὐτῇ μυρμηκιῶσα ἀνθρωπίνη μάζα, καὶ ἡ ἐκ τῆς συμπυκνώσεως τοῦ πλήθους προκύπτουσα πυρετώδης κίνησις καὶ ἐκκωφαντικὸς θόρυβος.

Διαγκωνίζοντες καὶ διαγκωνιζόμενοι προχωροῦμεν πρὸς μίαν ἔξοδον. Ὑπὸ τὸ ἡμίφως ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων διακρίνομεν παρατεταγμένα τὰ λεωφορεῖα τῶν ξενοδοχείων, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν ἐπίσημον ἢ μὴ ἑκάστου τούτων τάξιν. Οἱ ἀμαξηλάται τῶν μεγάλων ξενοδοχείων μὲ τὰς χρυσοπαρύφους στολάς των μένουν ἀκίνητοι εἰς τὰς θέσεις των, ἐνῷ οἱ τῶν πτωχικῶν ἀτημέλητοι, περιφέρονται προσκαλοῦντες τοὺς ξένους εἰς τὰ ξενοδοχεῖα των. Ἅμαξαι ἰδιωτικαὶ σχεδὸν δὲν ὑπάρχουν.

Palmer House! φωνάζω ἐγὼ ἀνυπομονοῦσα νὰ ἐξέλθω τέλος τῆς κολάσεως ἐκείνης τῶν συνωθήσεων καὶ φωνῶν. Ἦτο ὁ τίτλος τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ εἶχον κρατηθῇ διαμερίσματα δι' ὅλας τὰς προσκεκλημένας εἰς τὸ Συνέδριον ξένας. Χρυσοστόλιστον μέγα λεωφορεῖον, μὲ ἡνίοχον μεγαλοπρεπῆ χειροκτιοφόρον προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος μας. Ἀκόλουθος μαῦρος μὲ στολὴν ἀνοίγει τὴν θυρίδα καὶ μᾶς προσκαλεῖ νὰ εἰσέλθωμεν. Εἰς κύριος καὶ δύω κυρίαι μᾶς ἀκολουθοῦν. Μᾶς κλείουν μέσα, ὁ ἀκόλουθος πηδᾷ εἰς τὴν θέσιν του, τὸ μαστίγιον τοῦ ἡνιόχου ἀφοῦ πλαταγίζει εἰς τὸν ἀέρα ἔρχεται εἰς ἐπανειλημμένην ἐπαφὴν μὲ τὰ νῶτα τῶν ἵππων, οἱ τροχοὶ προσθέτουν τὸν πρῶτον τριγμόν των εἰς τὸ προανάκρουσμα τοῦτο τῆς ἐκτοπίσεως τῆς ἁμάξης καὶ τέλος πάντων ἰδοὺ ἡμεῖς διασχίζοντες τὰς ὁδοὺς τῆς μεγάλης, τῆς μυθικῆς πόλεως.

Ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ Σικάγου

Τὸ ἰδανικόν μου, ἀφ' ὅτου ἤμην παιδίον ἔτι, εἶναι νὰ τοποθετοῦμαι εἴτε ἐν σιδηροδρομικαῖς ἁμάξαις, εἴτε ἐν ἀτμοπλοίοις, εἴτε ἐν λεωφορείοις εἰς θέσιν, ἀφ' ἧς νὰ δύναμαι νὰ βλέπω ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα. Συγκεχυμένη ὡς ἤμην, ἀφῆκα νὰ καταληφθοῦν αἱ γωνίαι τοῦ λεωφορείου παρὰ τῶν ἄλλων, ἐγὼ δὲ μετὰ δυσκολίας ἠδυνάμην νὰ βλέπω ἔξω, καὶ ἡ περιέργειά μου, ἡ ἀδικαιολογήτως, ἡ παιδική, ἡ μέχρι μωρίας ἀκράτητος περιέργειά μου τοῦ νὰ ἀριθμῶ τὰς

ὀροφὰς τῶν οἰκιῶν, δὲν ἱκανοποιήθη ποσῶς κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Ἔβλεπον μόνον εὐθεῖαν φετοειδῆ τομήν, ἐμέτρων τέσσαρας, πέντε, ἓξ καὶ τὸ πλαίσιον τοῦ στεγάσματος τοῦ λεωφορείου, μὲ ἀνέκοπτε πάντοτε εἰς τὸ ἑπτά. Ὁ σύντροφός μου κουρασμένος, νυστάζων, μεμψίμοιρος, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν ταξειδευόντων κυρίων, δὲν μοὶ ἐφαίνετο διατεθειμένος διὰ τὴν ἐλαχίστην φιλοφρόνησιν. Ἠρκέσθην λοιπόν, μὲ κάποιον πεῖσμα καθ' ὅλων, εἰς τὸ νὰ θαυμάζω τὰ ἀπλέτως δι' ἠλεκτρικῶν φώτων καταυγαζόμενα μεγαλοπρεπῆ καταστήματα, μέχρις οὗ τὸ λεωφορεῖον μας ἔστη καὶ ὁ θυρωρὸς ἔσπευσε νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν.

Ἐνόμιζα ὅτι ἐνηργεῖτο νυκτερινή τις διαδήλωσις πρὸ τοῦ ξενοδοχείου, τόσος ἐκεῖ συνωθεῖτο κόσμος, τόση ζωηρὰ ἀνεπτύσσετο κίνησις. Μέγας πυλὼν στηριζόμενος ἐπὶ τεσσάρων περιχρύσων κιόνων μὲ θολωτὸν ὑαλόφρακτον σκέπασμα ἔφερε πρὸς ἀπέραντον στοάν, ἣν κατ' ἀρχὰς ἐξέλαβον ὡς πάροδον τῆς μεγάλης κεντρικῆς ἀρτηρίας, τόσος ἐκεῖ ἐπηγαινοήρχετο κόσμος, τοιαύτη ποικιλία προθηκῶν καὶ ὑαλωμάτων διαφόρων ἐμπορευσίμων, πολυτελείας ἰδίᾳ, εἰδῶν ἐξετίθετο ἑκατέρωθεν τῶν δύω πλευρῶν τῆς στοᾶς.

Τὸ ξενοδοχεῖον Palmer House

Ὁ ξεναγὸς τοῦ ξενοδοχείου μᾶς ἠκολούθει, ἢ μᾶλλον προηγεῖτο ἡμῶν τρέχων, ὡς εἰξεύρουν νὰ τρέχουν οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπάλληλοι. Ἐφ' ὅσον ἐπροχωροῦμεν, τὸ πλῆθος ἠραιοῦτο διασκορπιζόμενον εἰς τοὺς ἀπείρους διαδρόμους, ἢ σταθμεῦον πρὸ τριῶν ὑαλοφράκτων μεγάλων θυρῶν ὄπισθεν τῶν ὁποίων ἀνεβοκατέβαινον τρεῖς ἀνελκυστῆρες, βρίθοντες κόσμου. Ἐφθάσαμεν τέλος εἰς ἀπέραντον τμῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσθιος πλευρὰ ἐφράσσετο ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὑπὸ κιγκλιδώματος ἀποτελουμένου ὑπὸ τετραγώνων μικρῶν θυρίδων. Ἑκάστη θυρὶς ἔφερεν ἀριθμὸν καὶ ἔσωθεν αὐτῆς ἦν ἀνηρτημένη ἡ κλεὶς ἑκάστου δωματίου. Διὰ τῆς θυρίδος εἰσήγετο ἀκριβῶς ἡ χεὶρ τοῦ κυρίου τῆς κλειδὸς ἀναρτῶσα τὸν ἐπὶ μεταλλίνης πλακὸς σημειούμενον ἀριθμὸν καὶ λαμβάνουσα τὴν κλεῖδα. Παρὰ τὸ τμῆμα τοῦτο ὑπῆρχον τὰ γραφεῖα. Ἐπαρουσιάσαμεν τὸ προσκλητήριόν μας καὶ μᾶς ἐδόθη ἀριθμός.

Ὅ,τι εἶχον ἴδει εἰς ἀνθρώπους, εἰς στολισμούς, εἰς ἄνθη, εἰς φῶτα, εἰς ἔπιπλα ἀπὸ τῆς εἰσόδου μου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μέχρι τῶν γραφείων αὐτοῦ μὲ εἶχε τόσον καταπλήξει, ὥστε ἠσθανόμην τὴν ἀνάγκην νὰ μείνω ὀλίγον ἐκεῖ, νὰ κλείσω τὰ βλέφαρά μου, νὰ μὴ βλέπω, νὰ μὴν ἀκούω, μέχρις οὗ αἱ πρῶται καὶ ἀλλεπάλληλοι ἐκεῖναι εἰκόνες σβεσθῶσιν ἀπὸ τῶν ἀποδεκτικῶν πλακῶν τῆς ἀντιλήψεως καὶ εὕρωσι θέσιν αἱ νέαι, αἱ μέλλουσαι νὰ διαδεχθῶσιν αὐτάς.

Ἀνακλιντὴρ κεκαλυμμένος ὑπὸ ἀνατολικῶν ταπήτων ἐξήπλου ἐκεῖ παρὰ τὸ πλευρόν μου τοὺς προκλητικοὺς βραχίονάς του. Ἐρρίφθην μᾶλλον ἢ ἐκάθισα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἡ κίνησίς μου αὕτη ἀντικατωπτρίσθη ταὐτοχρόνως εἰς τοὺς ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν κατοπτροστρώτους τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου τοίχους.

Ἐὰν ὁ κύριος ἐπιθυμῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κομμωτήριον, εἶπεν ὁ ξεναγὸς ὁδηγῶν τὸν σύζυγόν μου εἰς ἀπέναντι θύραν. Ηὐχαριστήθην διότι ἔμενα ἐκεῖ μόνη, ἄγνωστος, ξένη, χωρὶς νὰ φοβοῦμαι ὅτι θὰ μοὶ ἀπευθύνῃ τις τὸν λόγον, ὅτι θὰ ἐτάραττε τὴν ἡσυχίαν τὴν ὁποίαν ἐζήτουν ἐν τῷ μέσῳ τόσης κινήσεως καὶ ζωῆς.

Ἀλλὰ μήπως μένῃ ποτὲ μόνος ὁ συνειθίσας νὰ παρατηρῇ, νὰ ἀναλύῃ καὶ νὰ μελετᾷ; Μήπως τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν τῆς πνευματικῆς ἠρεμίας καὶ ἀνέσεως δύναται νὰ αἰσθανθῇ ποτὲ ὁ κατάδικος νοῦς τῶν χειριζομένων τὴν γραφίδα, ὁ ὁποῖος ὡς ἀεικίνητον τηλεσκόπιον, ὡς αὐτοματικὴ μηχανή, ὡς πολυσέλιδον πανόραμα ἐξελίσσεται ἀδιακόπως, ἀκαταπαύστως, ἐν ἐξαντλητικῇ ἐναλλαγῇ εἰκόνων καὶ παραστάσεων, καθυποτάσσων ἀμείλικτος αὐτὸς καὶ ἀνηλεὴς τῆς θελήσεως καὶ τῶν νεύρων τύραννος πᾶσαν ἀντίστασιν τοῦ ἀνισχύρου, τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ δουλικῶς ὑποτασσομένου σώματος! Ἀπεπειράθην ἐν τούτοις νὰ ἀντιστῶ κατὰ τῆς τυραννικῆς ταύτης πιέσεως Ἐστήριξα ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου τὴν χεῖρα καὶ ἐπ' αὐτῆς τοὺς κλειστοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἔμεινα οὕτω εἰς στάσιν ἀνθρώπου πάσχοντος ἀπὸ ἰσχυρὰν κεφαλαλγίαν ἐπί τινας στιγμάς. Θροῦς μετάξης καὶ ἄρωμα γλυκὺ μὲ ἀπέσπασεν ἐκ τῆς ἀκινησίας μου. Παρὰ τὸ πλευρόν μου, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνακλίντρου ἐκάθητο ἤδη νεαρὰ κυρία, λευκοφορεμένη, μὲ χρυσῆς οὔλης κόμης διάδημα, λευκή, λευκὴ καὶ διαφανὴς ὡς κήρινον ἄγαλμα. Τὸ ἀπέριττον καὶ σκοτεινόχρουν ταξειδιωτικὸν ἔνδυμά μου, ἡ καταπεπονημένη καὶ ἠλλοιωμένη ὄψις μου ἀπετέλουν τοιαύτην ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ποιητικὴν τῆς γείτονός μου ἀνθηρότητα καὶ τὴν φιλόκαλον καὶ γραφικὴν περιβολήν, ὥστε αὐτομάτως ἡ ματαιότης τῆς ἀνθρωπίνης φιλαρεσκείας καὶ ἐγωϊσμοῦ ἐπανεστάτησεν ἐν ἐμοὶ καὶ ὡσεὶ ὠθουμένη παρ' ἀοράτου δυνάμεως, ἀσυνειδήτως σχεδόν, ἠγέρθην, καὶ ἀπεμακρύνθην αὐτῆς, θέτουσα οὕτω τὸν φραγμὸν τοῦ κενοῦ μεταξύ μας, καὶ ἀποφεύγουσα τὸν κίνδυνον τῆς μεταξύ μας συγκρίσεως.

Ἀλλ' ἀμείλικτοι καὶ ἀνηλεεῖς οἱ κατοπτροσκεπεῖς τοῖχοι μοὶ παρίστων ἐπ' ἄπειρον πολυπλασιαζομένην τὴν εἰκόνα ἐκείνης καὶ ἐμοῦ. Διηυθυνόμην τότε τυχαίως πρὸς μίαν θύραν, ὅταν ἡ ἐπιγραφὴ *λουτρὼν* μὲ μεγάλα χρυσᾶ γράμματα, μοὶ ἐφάνη ὡς τὸ μόνον σωτήριον καὶ κατάλληλον διὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἄσυλον.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 735 δωμάτιον

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ τετάρτου πατώματος ὑπ' ἀριθ. 735 δωμάτιόν μας. Τέλος πάντων! Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα. Καθήμεθα, ἱστάμεθα, βαδίζομεν, χωρὶς τὴν ἀδιάκοπον ἐκείνην τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων ταλάντευσιν, χωρὶς τοὺς βρυχηθμοὺς καὶ τὸν συνεχῆ πνευστιῶντα ρόγχον τῶν ἀτμομηχανῶν. Πατοῦμεν ἤδη ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους, τὰ φῶτα δὲν στροβιλίζονται πλέον, ἀλλ' οὔτε τὰ καθίσματα καὶ αἱ τράπεζαι καὶ αἱ κλίναι ἀναπάλλονται, ὡσεὶ καταχθονίων πνευμάτων δυνάμεις νὰ τὰ συνετάραττον καὶ ὑπεκίνουν.

Αἱ ἀποσκευαί μας εἶχον προηγηθῆ ἡμῶν ἐν τῷ δωματίῳ μας. Ὑπὸ τὸ μέγα κιβώτιόν μας ἐκτείνεται ὁριοειδῶς τὸ ἐξηρθρωμένον καὶ κατὰ πυκνὰ διαστήματα ἠφανισμένον, κάτισχνον, ἀποσυντεθειμένον σχεδὸν σχοινίον, ὅπερ τόσον ἠγωνίσθη καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ μακρὺ ταξείδιον καὶ τόσον σφικτὰ συνεκράτησε τὸ ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων κατακρημνισμῶν καὶ γδούπων ἀπειληθὲν νὰ κατασυντριβῇ κιβώτιον. Παρ' αὐτῷ δύω μικροὶ ταξειδιωτικοὶ σάκκοι, ἓν κανιστρίδιον, ἓν δέμα ἐντὸς δερματίνης θήκης, ὅλα μὲ χαίνοντα στόματα,—διότι συνήθως ὁ κατάκοπος ταξειδιώτης ἀνοίγει νὰ λάβῃ ὅ,τι χρειάζεται, ἀλλὰ δὲν κλείει ποτὲ τοὺς σάκκους του, ὅταν εὑρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ,—παρατάσσονται ἐκεῖ, ἄψυχοι μὲν καὶ σιγηλοί, ἀλλ' ὁμοιοπαθεῖς σύντροφοι τῶν μόχθων καὶ ἀγώνων μας.

Πεινῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω θάρρος νὰ κατέλθω εἰς τὸ ἑστιατόριον, διότι ἐξ ὅσων εἶδον, εἶναι ἀπαραίτητος τέλειος καὶ ἄμεμπτος εὐπρεπισμὸς καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν οὔτε δύναμιν, οὔτε διάθεσιν ἔχω νὰ ἀλλάξω ἐνδυμασίαν. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν εὑρίσκεσθε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κινῆσθε ἀπὸ τὴν θέσιν σας, διὰ νὰ ἔχετε ὅ,τι σᾶς χρειάζεται. Ὑπάρχουν τόσοι ἠλεκτρικοὶ κώδωνες, τηλέφωνα, καὶ μηχανικοὶ ἀνελκυστῆρες εἰς τὴν διάθεσίν σας, ὥστε ἐντὸς στιγμῶν τινων τὰ πάντα ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς, ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸ θελήσητε καὶ νὰ τὸ διατάξητε.

Τὸ ἐν τῷ δωματίῳ πρόχειρον δεῖπνόν μας εἶναι οὕτω ἕτοιμον ἐντὸς στιγμῶν τινων καὶ ροφῶσα τονωτικώτατον ζωμὸν ἀκούω τὸν σύζυγόν μου περιγράφοντά μοι τὴν μυθώδη πολυτέλειαν καὶ τὸν καταπληκτικῶς θαυμάσιον μηχανισμὸν τοῦ κομμωτηρίου τοῦ ξενοδοχείου.

«Τί εἶν' αὐτά; μοὶ λέγει ἔκπληκτος. Ἐὰν τὰ ἀνεγίνωσκα βεβαίως δὲν θὰ τὰ ἐπίστευα. Σὲ βεβαιῶ ὅτι ὅταν ἤνοιξεν ἡ θύρα ἐκείνη ἐνόμισα ὅτι ὀνειρεύομαι».

Μὲ τόσην δὲ ζωηρότητα μοὶ περιέγραψε ὅ,τι θαυμάσιον εἶδε, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ κατέλθω καὶ ἐγώ, ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου λείψουν αἱ σημειώσεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι, ἐὰν δὲν ἐνδιαφέρουν τὰς ἀναγνωστρίας μου, θὰ κινήσουν ὅμως τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν κυρίων, οἱ ὁποῖοι μοὶ κάμνουν τὴν τιμὴν νὰ μὲ ἀναγινώσκουν.

Τὸ κομμωτήριον τῶν κυρίων

Ἐὰν ὁ Ροσσίνης ἀπεθανάτισε τὴν τέχνην τοῦ κουρέως διὰ τοῦ θαυμασίου ἀριστουργήματός του τοῦ Barbiere de Siviglia, ὁλόκληρος χορεία ἐκ τῶν διασημοτέρων μουσουργῶν τοῦ κόσμου ἠδύνατο νὰ ἐμπνευσθῇ ἐκ τῆς θέας τοῦ βωμοῦ τούτου τῆς κομμωτικῆς τέχνης. Ἐν αὐτῷ τὸ κανονικὸν πενῆντα ψαλλίδων τρίζιμον μετὰ τοῦ χειρισμοῦ ἰσαρίθμων ξυραφίων, ἀπετέλει ἓν εἶδος παραδόξου ρυθμικῆς συμφωνίας, ἥτις δὲν εἶχε βεβαίως μελοποιηθῇ ὑπὸ οὐδενὸς ἐξόχου διδασκάλου, ἀλλ' ἦν συνῴδευεν ὁ δροσερὸς καὶ κρυστάλλινος πλαταγισμὸς ὕδατος ἀπὸ ὑπερμεγέθους πίδακος ἀναβλυζομένου καὶ ραίνοντος δι' ἀδαμαντίνης βροχῆς γιγαντείους φοίνικας, οἵτινες ἐξέτεινον τὰ σμαράγδινα φύλλα των κυκλικῶς ὑπεράνω σειρὰς ἀνακλιντήρων καὶ τραπεζῶν.

Ἀπὸ τοῦ κέντρου τούτου τῆς αἰθούσης, ἐνῷ οἱ ἀναμένοντες τὴν σειράν των εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των ὅλα τοῦ κόσμου τὰ περιοδικὰ καὶ τὰς ἐφημερίδας, ἐξετείνετο πλαίσιον μέγα, τετράγωνον ἐκ τριπλῆς ἀναβαθμίδος, κεκαλυμμένης ὡς πάντα τὰ ἔπιπλα, ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου. Ὄπισθεν τοῦ παραδόξου τούτου πλαισίου ἐξετείνετο σειρὰ μεγάλων ἀναπαυτικῶν ἑδρῶν, διαχωριζομένων διὰ παλλεύκων μαρμαρίνων νιπτήρων καὶ φατνωμάτων, ἐφ' ὧν ἐξετίθετο ὁ κόσμος τῶν μύρων καὶ ἀρωματωδῶν σαπώνων καὶ κοσμητικῶν ἀλοιφῶν καὶ πάντων τῶν κομμωτικῶν σκευῶν καὶ ἐργαλείων. Πέραν τῆς σειρᾶς ταύτης οἱ τοῖχοι ἐπεστρωμένοι ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω διὰ κρυσταλλίνων διαποικίλτων κατόπτρων, ἅτινα ἀναπαρίστων ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ὑπὸ τὴν ἀπαστράπτουσαν αἴγλην τοῦ χειμάρρου τῶν ἠλεκτρικῶν τὴν θαυμασίαν καὶ πρωτοφανῆ εἰκόνα τῆς αἰθούσης ταύτης. Πᾶσαι αἱ πολυτελεῖς αὗται ἕδραι, αἱ εἰς ἑκατοντάδα κυκλικῶς τῆς αἰθούσης ἀνερχόμεναι, εἶναι κατειλημμέναι παρὰ κυρίων πάσης ἡλικίας καὶ μορφῆς, οἵτινες στηρίζουσι τὰς κεφαλάς των ἐπὶ ἐπινωτίου προσκεφαλαίου, ἐνῷ οἱ πόδες των ὑψοῦνται ἐπὶ τοῦ πρώτου ἢ δευτέρου στίχου τῶν βελουδίνων ἀναβαθμίδων. Ἰσάριθμοι κουρεῖς, ὅλοι παλλεύκους φέροντες ἐνδυμασίας καὶ μικρὰς ἐρυθρᾶς δέσμας ἀνθέων ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης, ὅλοι διαφοροτρόπως κτενισμένοι καὶ ἐξυρισμένοι, ὅλοι σιωπηλοὶ — ἀρετὴ ἣν οὔτε φαντάζονται οἱ Εὐρωπαῖοι συνάδελφοί των — ἐκτελοῦν μετὰ μεθοδικῆς ἀκριβείας τὸ ἔργον των. Εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης ἵσταται μαῦρος περιστρέφων τὸ βλέμμα ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Εὐθὺς ὡς μία ἕδρα κενωθῇ ὁ μαῦρος καλεῖ τὸν δι' αὔξοντος ἀριθμοῦ ἀμέσως ἑπόμενον — πρὸς τοὺς εἰσερχομένους δίδεται ἀριθμὸς σειρᾶς παρὰ τοῦ πρὸ τῆς θύρας ὑπαλλήλου — ὅστις σπεύδει νὰ καταλάβῃ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν.

Εἰς τὸν συμπληρώσαντα τὸν στολισμόν του δίδεται παρὰ τοῦ οἰκείου κουρέως μετάλλιον, ἐφ' οὗ ἀναλόγως τῆς ἐργασίας σημειοῦται ἡ καταβληθησομένη τιμή, ἣν οὗτος ἐξερχόμενος δίδει εἰς τὸν ταμίαν μετὰ τοῦ ἀντιτίμου.

Τὸ κομμωτήριον τοῦτο ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου εἶναι πλῆρες, ἡ δὲ ἐργασία, συνεχής, ἀδιάκοπος καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἡ ἐκ τοῦ παραδόξου καὶ πρωτοτύπου τούτου πανοράματος οὔτε λέγεται, οὔτε περιγράφεται. Τὰ ἑκατὸν ἐκεῖνα ζεύγη τῶν ἀνδρικῶν ποδῶν, ἅτινα μόνον βλέπει τις γύρω του, ὁ πλοῦτος τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν κατόπτρων, τὸ μεθυστικὸν ἄρωμα τῶν μύρων, ἡ χρυσῆ βροχὴ ὑπὲρ τὰ καταπράσινα φυλλώματα, ἢ ὡς λευκῶν φαντασμάτων παράταξις καὶ κυρτωμένη ὁμοιόμορφος στάσις τῶν ἑκατὸν κουρέων, τὸ *κρὶς κρὶς* τῶν ἀνοιγοκλειομένων ψαλίδων, ὁ μουσικὸς ψιθυρισμὸς τοῦ ἀναβλύζοντος ὕδατος, τὸ φυλλογύρισμα τῶν πολυσελίδων ἐφημερίδων, αἱ ὡς τολύπαι βάμβακος κωμικῶς ἀστεῖαι κεφαλαὶ τῶν λουομένων καὶ τὰ ἀστειότερα πρόσωπα ὑπὸ τὰ ἐξ ἀφρίζοντος σάπωνος τοπικὰ ἐξοιδήματά των, ἡ ἐπ' ἄπειρον ἀνὰ πᾶσαν κατοπτροσκεπῆ διεύθυνσιν ἀντανακλωμένη εἰκὼν αὕτη ἀληθῶς καταπλήσσει, ἰδίᾳ διὰ τὸν τέλειον μηχανισμὸν τῆς ἐργασίας καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς θεαματικῆς ἀπολαύσεως.

Ἡ γραμματεὺς τῆς Προέδρου

Ἦτο καιρὸς νὰ ἀναπαυθῶμεν· Ἐκάμαμεν καὶ ἡμεῖς τὸν πρὸ τῶν ἀνελκυστήρων σταθμόν μας, ἕως ὅτου ἦλθεν ἡ σειρά μας. Ἐτοποθετήθημεν εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν, ἠριθμήσαμεν τριάκοντα δύο πρόσωπα συνανερχομένων, εἴδομεν διὰ μέσου τῶν ὑέλων τὰ διαμερίσματα τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν διαλεκτηρίων καὶ μετὰ κλονισμὸν ἀπότομον, ὅστις σᾶς φαίνεται ὅτι ἀνατρέπει τὸν στόμαχον, ἐσταματήσαμεν εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα.

Μόλις εἴχομεν εἰσέλθει εἰς τὸ δωμάτιόν μας, μόλις ἐξηπλώθην ἐπὶ τῆς κλίνης μου καὶ *τὰκ-τὰκ* δύο ἐλαφρά, διακριτικὰ κρούσματα ἀκούονται ἐπὶ τῆς θύρας.

Ἰδὲ ποῖος εἶναι, ἀλλὰ μὴ ἀφήσῃς νὰ εἰσέλθῃ, λέγω, διότι

δὲν ἀντέχω, δὲν δύναμαι νὰ κινηθῶ ἀπὸ τὴν θέσιν μου.

Ἡ θύρα ἡμιανοίγεται, ἡ κεφαλὴ τοῦ συζύγου μου προβάλλει ἔξω καὶ ἐν ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως, ἐκστάσεως ἐκφεύγει τῶν χειλέων του. Ταὐτοχρόνως φωνὴ μουσική, θωπευτική, κρυσταλλώδης ἐρωτᾷ. Ἡ κ. Παρρὲν ἔφασεν; Ἡ κ. πρόεδρος, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἡ γραμματεύς, ἐρωτᾷ, ἐὰν ἡ κ. Παρρὲν δύναται νὰ τὴν δεχθῇ, ὅπως τῇ εὐχηθῇ τὸ *καλῶς ἦλθε*.

Συγκεκινημένος μᾶλλον, νομίζω, ἐκ τῆς παρουσίας τῆς θαυμασίως ἰδανικῆς ἐκείνης ὡραιότητος, ἢ ἐκ τῆς ἀβρότητος τῆς προέδρου, ἐξῆλθε τοῦ δωματίου, χωρὶς κατ' ἀρχὴν οὔτε λέξιν νὰ δύναται νὰ ἀρθρώσῃ. Ὅταν ὅμως μὲ ἐδικαιολόγησε, διότι εἶχον ἤδη κατακλιθῆ καὶ ἀπεχωρίσθη μετὰ ἀνταλλαγὴν θερμῶν φιλοφρονήσεων τῆς γλυκείας ἐκείνης ἀπεσταλμένης, ὅταν ἐπανέκλεισεν ὄπισθέν του τὴν θύραν, τότε μόνον ἤρχισε νὰ συνέρχηται ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ἐντυπώσεως. Καὶ εἶχε δίκαιον. Οὐδέποτε τὸ κάλλος, ἡ λεπτότης, ἡ ἀγνότης, διετυπώθη τελειότερον ἐπὶ ἀνθρωπίνου πλάσματος ὅσον ἐπὶ τῆς ξανθῆς, τῆς λευκῆς, τῆς λεπτοφυοῦς ἐκείνης εἰκοσαέτιδος κόρης. Οὐδέποτε ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, σκοτεινογάλανοι, ἀπέπνευσαν τόσην βαθεῖαν γλυκύτητα, τόσην γοητείαν. Οὐδέποτε στόμα κοράλλινον, μὲ λακκίσκους γραφικωτέρους παρὰ τὰς γωνιώδεις καλλιτεχνικὰς γραμμὰς ἀπεκάλυψε σειρὰν στιλπνοτέρων λαξευτῶν ὀδόντων. Οὐδέποτε δέρμα λευκὸν εἶχε τὴν ἄσπιλον ἀγνότητα τοῦ ἰδικοῦ της, ἀλλ' οὔτε περιέβαλλε γραμμὰς τόσον καλλιτεχνικῶς τελείας καὶ τορνευτάς, ὅσον τῆς ἀγαλματώδους κατατομῆς τῆς κόρης αὐτῆς.

ΠΩΣ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΝΕΟΤΗΣ

Ἡ ἐποχή μας ἔχει ὡς ἴδιον χαρακτηρισμὸν τὴν ἐπιζήτησιν τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναταί τις καὶ ἐν τῷ γήρατι αὐτῷ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ κάλλος καὶ ποιάν τινα εὐγενῆ ἔκφρασιν. Τὰ κλασικὰ ἔργα ἐν γένει βρίθουσι μεμψιμοιριῶν κατὰ τῆς δραπέτιδος νεότητος καὶ θρήνων διὰ τὸ γῆρας, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἀπαραιτήτως συνοδευόμενον ἀπὸ τὴν ἀσχημίαν, τὸν μαρασμόν, τὴν ἐξασθένησιν τῶν φυσικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἀκολουθίαν τῆς παρακμῆς καὶ καταπτώσεως. Σήμερον ἀντὶ νὰ θρηνῶμεν, μελετῶμεν πῶς δυνάμεθα νὰ γηράσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀργότερα καὶ νὰ μὴν εἴμεθα ἀπεχθεῖς ἐν τῷ γήρατι.

Ὁ εἰξεύρων νὰ παρατείνῃ τὴν νεότητα, εἰξεύρῃ νὰ παρατείνῃ καὶ τὸ γῆρας. Νεᾶνις ἀποφοιτήσασα τοῦ σχολείου, ἐν ᾧ ἐλαχίστας ἀπέκτησε γνώσεις, σπεύδει νὰ μακρύνῃ τὸ φόρεμά της, νὰ περιστείλῃ εἰς κόμβον τὴν ὡραίαν καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων μέχρι τοῦδε πίπτουσαν κόμην της, νὰ πουδράρῃ τὸ πρόσωπόν της, νὰ κάμῃ, ἐν μιᾷ λέξει, τὴν μεγάλην καὶ ἐὰν ἔτι μόλις εἶναι δεκαπενταέτις. Τὰς νύκτας μεταβαίνει εἰς τὸ θέατρον καὶ τὰς ἑσπερίδας, ἀγρυπνοῦσα πέραν τοῦ μεσονυκτίου, ἐξυπνᾷ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν, σφίγγεται εἰς τὸν στηθόδεσμόν της, ἀναγινώσκει μυθιστορήματα, ζῇ τέλος μηχανικὸν βίον καὶ μαραίνεται συνήθως πρὶν ἢ διέλθῃ τὸ εἰκοστὸν ἔτος της. Ἐὰν ἐρωτευθῇ, νομίζει ποιητικὸν νὰ μὴ τρώγῃ, νὰ μὴ κοιμᾶται. Ἐξασθενεῖ, ἐξαντλεῖται, γίνεται ἀναιμική, καὶ αἱ πρῶται ρυτίδες ἀρχίζουν νὰ διαυλακώνουν τὸ μέτωπον καὶ τοὺς κροτάφους της.

Νυμφεύεται. Ἀλλοίμονον! Ἐὰν τὰ ρόδινα ὄνειρα ἀποκαλυφθοῦν σκοτεινὰ εἰς τὴν πραγματικότητα, ἐὰν ἡ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ γάμου σχεδὸν πάντοτε ἐπακολουθοῦσα δυσκολία τῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν συζύγων, ἐὰν οἱ νέοι ὅροι τῆς ζωῆς τῇ φανῶσι κἄπως βαρεῖς, ἐὰν ἡ γέννησις τέκνου καὶ αἱ αὐτὴν ἐπακολουθοῦσαι μέριμναι καὶ ἀγωνίαι ἐπιτείνωσι τὰς ἀπογοητεύσεις της, τότε ἡ νέα αὐτὴ γυνὴ χάνει ὅλα τὰ δῶρα καὶ τὰς χάριτας τῆς νεότητος, παραμελεῖ τὸ σῶμα ὡς παραμελεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ εἶναι πολλάκις ἀπεχθεστέρα γραίας, διατηρούσης τὴν διαύγειαν πνεύματος ἀνεπτυγμένου καὶ τὴν εὐγενῆ ἀγνότητα ψυχῆς ἠρεμούσης.

Αὐτὴ ἥτις δὲν εἴξευρε νὰ μείνῃ νέα ὅταν ἦτο τοιαύτη, δὲν θὰ εἰξεύρῃ οὔτε τὴν νεότητά της νὰ παρατείνῃ, οὔτε τὸ γῆρας της νὰ καταστήσῃ εὐχάριστον.

Ἐὰν τοὐναντίον νέα ἐπλούτιζε τὸ πνεῦμα της μὲ γνώσεις ὑγιεῖς καὶ ὠφελίμους, ἐὰν διέπλασσε τὴν καρδίαν της μὲ τὰς γλυκείας ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς συμπαθείας, τοῦ ἐλέου καὶ τῆς ὑπομονῆς, ἐὰν ἠκολούθει τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς, ἐγειρομένη τὴν πρωΐαν ἐνωρίς, λουομένη τακτικῶς τὸ σῶμα, διαθέτουσα δύο τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας ὥρας εἰς περίπατον ἀνὰ τοὺς ἀγρούς, κοιμωμένη ὀκτὼ κατ' ἐλάχιστον ὥρας τὴν νύκτα, ἀσχολοῦσα ἐξ ἴσου τὸ πνεῦμα εἰς σοβαρὰς μελέτας ὡς καὶ τὸ σῶμα εἰς ἐργασίαν ὠφέλιμον, ἐὰν ἔτρωγε μετρίως, ἀλλ' ὑγιεῖς τροφὰς καὶ ἰδίᾳ καρπούς, ἐὰν ἀπέφευγε νὰ ὀργίζηται χωρὶς λόγον, νὰ ἀπελπίζηται, ὅταν ἡ ἐλπὶς εἶναι πλησίον της, νὰ φθονῇ, νὰ μικρολογῇ καὶ νὰ κακολογῇ, τότε θὰ διετηρεῖτο νέα χωρὶς ρυτίδας, πολύν, πολὺν χρόνον, καὶ τὸ γῆρας της ἔτι θὰ περιέστρεφεν ἡ γλυκεῖα ἐκείνη τῆς νοήμονος πολυμαθείας, τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ὑγείας αἴγλη, ἥτις μᾶς κάμνει νὰ προτιμῶμεν συνεχῶς τοιαύτας γραίας κυρίας ἢ νέας ἐλαφράς, ματαίας, κακὰς καὶ ἀνοήτους.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μὲ τὸ φθινόπωρον, μὲ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τῶν ἐξοχῶν καὶ ταξειδίων, μὲ τὸ κιτρίνισμα τῶν πρώτων φύλλων, μὲ τὸ ἀποφύλλισμα τῶν θερινῶν ἀνθέων, ὁ συρμὸς σοβαρὸς καὶ ἐπιβάλλων ποιεῖται τὴν εἴσοδόν του εἰς τὴν χειμερινὴν περίοδον. Χωρὶς νὰ εἶμαι ἐκ τῶν φανατικωτέρων ὀπαδῶν του ἀγαπῶ νὰ τὸν παρακολουθῶ εἰς τὴν λογικῶς καλλιτεχνικὴν ἐξέλιξίν του, ὑπὸ τὴν μᾶλλον ἁπλοποιημένην πάντοτε μορφήν του, τῆς κομψοπρεπείας καὶ τῆς ἁπλότητος.

Ὅσῳ μάλιστα οὗτος συνοδεύεται ἀπὸ παραδόξους καὶ ἀσυνήθεις καινοτομίας, τόσῳ ἐπιφυλακτικώτεραι πρέπει νὰ εἴμεθα, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ συρμοθέται καὶ αὐταὶ αἱ ράπτριαι κυμαίνονται εἰς καλλαισθητικὰς ἀβεβαιότητας, ὧν θύματα γίνονται πάντοτε αἱ εἰς τὰς δοκιμαστικὰς μελέτας των ὑποβαλλόμεναι πελάτιδες.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἀνοίξεως ὁ συρμὸς ἔταμε ριζικῶς νέαν ὁδόν. Τὰς στενὰς καὶ μακρὰς ἐσθῆτας μας διεδέχθησαν αἱ κωνοειδῶς πλατεῖαι, πρὸς στιγμὴν μάλιστα ἡ ἀπειλητικὴ τοῦ κρινολίνου μορφὴ ἐπεφάνη ἐν ὅλῃ τῇ φρικώδει ἀποτροπαιότητί της. Ἡ συμμαχία καὶ ἐν τούτῳ τῶν γυναικῶν κατεπολέμησεν ἀποτελεσματικῶς τὴν εἰς γελοῖον ἡμισφαίριον μετεμφίεσίν μας. Ὁ κίνδυνος ἀπεσοβήθη.

Ἀλλ' οἱ συρμοθέται ζητοῦσι νὰ ἀποζημιωθῶσι διὰ τὴν ἧττάν των. Ἐὰν δὲν ἴσχυσαν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν τὸ κρινολίνον, εἰσήγαγον ὅμως πάντα τὰ ἐξαρτήματα, ἅτινα τὰ πλατέα φορέματα φέρουσιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ συρμοῦ τοῦ 1830. Πολὺς λοιπὸν λόγος γίνεται εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ συρμοῦ περὶ ἐσθῆτων μὲ πολλοὺς καὶ ποικίλους στολισμούς, μὲ πλοῦτον ταινιῶν καὶ πολυπτύχων καὶ σισυρῶν καὶ ἀλουργίδων ἔτι διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον.

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἣν διατρέχομεν, ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς τὰς Ἑλληνίδας πλήρη ἀποχὴν ἀπὸ πᾶν δαπανηρὸν καὶ πολυτελὲς ἔνδυμα. Ἂς περιορισθῶμεν εἰς τὰς εὐρυχώρους κωνοειδεῖς καὶ ἰσοϋψεῖς ἐσθῆτας, εἰς τὰ κομψὰ περικόρμια, ἅτινα μετὰ χάριτος διαγράφουν τὰς σωματικὰς γραμμάς, μὲ τὰ πλούσια πρὸς τὰ ἄνω καὶ γραφικῶς στενὰ πρὸς τὰ κάτω περιχείρια.

Διὰ νὰ τροποποιήσωμεν ἐνδύματα τοῦ παρελθόντος ἔχομεν τὴν σύζευξιν δύο εἰδῶν ὑφασμάτων ὡς βελούδου καὶ μαλλίνου ἢ μεταξωτοῦ, ὡς καὶ δύο χρωμάτων ὡς κυανοῦ καὶ χρώματος μαλακίτου, ἢ καστανοῦ καὶ δαμασκίνου, ἢ οἵου δήποτε ἄλλου. Τὰ δύο χρώματα καὶ τὰ δύο εἴδη ὑφάσματος εἶναι τοῦ τελευταίου συρμοῦ, βοηθοῦσι δὲ μεγάλως τὴν ἀνακαίνισιν παλαιῶν φορεμάτων, εἰς ἣν πρέπει κατὰ τὸ πλεῖστον νὰ καταφύγωμεν τὸ ἔτος τοῦτο, ὅτε ὁ χρυσὸς ἀνῆλθεν εἰς ὕψη δυσπρόσιτα καὶ πάντα τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα εἴδη στοιχίζουσι μυθώδεις τιμάς.

Τὰ περικόρμια κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ κατέρχωνται ὑπὸ τὴν ὀσφὺν εἰς κρασπεδωτὸν εὐρύχωρον ἐξάρτημα ἀναδεικνῦον ἐπὶ μεῖζον τὴν κομψότητα τῶν σωματικῶν γραμμῶν. Διὰ τὰς νεάνιδας ὅμως τὰς λεπτοφυεῖς τὰ εἰς τὴν μέσην ζωνόμενα ὑποκάμισα θὰ φέρωνται διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη, μὲ ταινίαν ὁμοιόχρουν ἢ ἑτερόχρουν ὡς ζώνην.

Περικόρμια ἁμαζόνος σταυρωτά, παρμένα εἰς τὰ πλάγια, θὰ φέρωσι μόνον αἱ ἀμέμπτου ἀναστήματος καὶ γραμμῶν νεάνιδες καὶ νέαι κυρίαι, διότι διὰ τὰς ἰσχνὰς οὐδὲν ἀσγημότερον τοῦ ἐνδύματος τούτου. Τὰ ὀνόματα τῶν χρωμάτων τοῦ συρμοῦ εἶναι: χρῶμα φελλοῦ, ὑπομέλανος φραγγοσταφύλου, καπουκίνου (ἄνθους), μούρου, πυραλίδος, χρώματα γλυκύτατα εἰς πάντας τοὺς τόνους των. Ὡς ἐπανωφόριον ἡ ζακέτα tailleur θὰ φέρεται πολὺ μὲ μεγάλα κομβία, διὰ τοῦτο καὶ αἱ πελερίναι τῶν φορεμάτων ἴσως θὰ καταργηθῶσιν ὡς καταστρεφόμεναι ὑπὸ τὰς ζακέτας. Ὅσαι κυρίαι ἔχετε γουναρικὰ ἀξίας, ἀνοίξατε τὰ ἐρμάριά σας καὶ ἑτοιμασθῆτε νὰ τὰ χαρῆτε ἁπλήστως, ἀνέτως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ὅλα τὰ εἴδη τῶν γουναρικῶν θὰ βασιλεύσουν κατὰ τὴν χειμερινὴν ταύτην περίοδον. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ λευκαὶ μετὰ τῶν μελανῶν ἐπιθεμάτων των ἀλουργίδες, αἵτινες μέχρι σήμερον μόνον ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ὤμων ἐξετείνοντο, θὰ στολίσωσιν ὅλας, ὅσας ἔχουν τὰ μέσα νὰ τὰς προμηθευθῶσιν. Ἡ νεότης ἐν τούτοις θὰ ἀποφύγῃ τὴν πολυτέλειαν ταύτην. Τὸ γουναρικὸν εἶναι βαρὺ ἔνδυμα, δι' ὅσα σώματα ποτίζει θερμὸν ζωῆς καὶ σφρίγους αἷμα. Τὸ σισυροειδὲς δασύχνοον ὁλοσηρικὸν ἀναπληροῖ διὰ τὴν νεότητα τὰ γουναρικά. Διὰ τελείαν νεωτεριστικὴν ἐνδυμασίαν σας ἀποταυθῆτε εἰς τὴν καλλιτέχνιδα κ. Ἀθηνᾶν Βιτσέντζου.

Ὑποδήματα τὸν χειμῶνα καὶ καθαριζόμενα τελείως καὶ ἀδιάβροχα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας εἶναι τὰ ἐκ βερνικωμένων δερμάτων (λουστρίνια). Ἀπαραίτητον ὅμως εἶναι τὰ ὑποδήματα ταῦτα νὰ εἶναι εὐρύχωρα, διότι δὲν ἀνοίγουν καὶ εἶναι φοβερὰ ὀδυνηρὸν καὶ ἐπιβλαβὲς νὰ στενοχωρῇ τις ἄνευ λόγου τοὺς πόδας του.

Πολλαὶ βεβαίως ἐξ ἡμῶν εἶχον τὴν ἀδυναμίαν τῆς στενῆς μέσης καὶ τῶν μικρῶν ποδῶν κατὰ τὴν δεκαπενταετῆ ἡλικίαν. Ἀλλὰ σήμερον ὅτε ἡ ὑγιεινὴ τοῦ σώματος εἶναι βιβλίον ἀνοικτὸν δι' ὅλας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς γυναῖκα οἵας δήποτε ἡλικίας νὰ ὑποβάλλῃ τὴν φύσιν εἰς τὸ μαρτύριον τῆς παρεμποδίσεως τῆς ἀναπτύξεως. Τὸ μόνον ἐκ τούτου κέρδος της εἶναι στομαχόπονοι καὶ κάλοι. Φέρετε λοιπὸν στηθοδέσμους καὶ ὑποδήματα κομψὰ καὶ φιλόκαλα, ἀλλ' οὐδέποτε στενά. Γυνὴ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ μαρτύριον τοῦτο βαδίζει ὡς ἐξηθρωμένη, ἡ χροιὰ τοῦ προσώπου της εἶναι πάντοτε ἠλλοιωμένη, εἶναι δύσθυμος μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας, ἃς καταβάλλει ἵνα μειδιάσῃ, χάνει δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων, χάριν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κυριώτατον γόητρον τῆς γυναικός. Αἱ φέρουσαι εὐρύχωρα ὑποδήματα διατηροῦσι καὶ τοὺς πόδας των εἰς παρουσιάσιμον κατάστασιν καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ γυμνότητί των, χωρὶς τοὺς πεπιεσμένους καὶ ἠκρωτηριασμένους δακτύλους, τοὺς μὲ κερατίδια καὶ κάλους διαστιζομένους

Φροντίσατε νὰ κόπτετε καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν εἰς ἀμυγδαλωτὸν σχῆμα καὶ νὰ ἐπιμελῆσθε αὐτῶν ἀπὸ τὰς παραφυάδας καὶ τὰ σκληρὰ δερμάτια, ἅτινα καταστρέφουσι τὸ σχῆμα καὶ τοῦ ὡραιοτέρου δακτύλου. Δὲν θέλομεν τὴν νεότητα φιλάρεσκον, ἀλλὰ δὲν τὴν θέλομεν καὶ ἐκ σεμνοτυφίας καὶ κακῶς ἐννοουμένης ἀφελείας καὶ ἁπλότητος καταστρέφουσαν τὸ ὡραῖον ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ ἀντιβαίνουσαν τὰς διατάξεις τοῦ καλοῦ, οὐτινος αὐτὴ τάσσεται ἰδιαίτατα θεματοφύλαξ.

Φιλόκαλος

ΔΙΑΙΤΑ ΘΗΛΑΖΟΥΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ ὑγιεινὴ τῆς θηλαζούσης μητρὸς ἢ τροφοῦ εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος. Πολλὴ ἀνάπαυσις, καθαρὸς ἀήρ, τροφὴ εὔπεπτος καὶ θρεπτική, οὔτε στιπτικὴ οὔτε ναρκωτική. Κατὰ κανόνα πᾶν ὅ,τι ἡ μήτηρ χωνεύει εὐκόλως αὐξάνει καὶ τὴν ποσότητα τοῦ καλοῦ γάλακτος. Ὥστε ὁ ἄριστος ὁδηγὸς διὰ τὴν νέαν μητέρα εἶναι συνεχῶς ἡ ὄρεξίς

της. Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ λησμονῇ αὕτη ὅτι χόρτα τινὰ καὶ καρποὶ φέρουν εὐκοιλιότητα, καὶ οὕτω ποιουμένη χρῆσιν τούτων τὸ γάλα της προκαλεῖ εὐκοιλιότητα τοῦ τέκνου της. Μεγάλη δυσπεψία τῆς μητρὸς καὶ ἰδίᾳ ἰσχυρὰ ταραχὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, προκύπτουσα εἴτε ἀπὸ ὀργήν, εἴτε ἀπὸ τρόμον, εἴτε ἀπὸ λύπην καταστρέφει τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀσθένειαν ἐπικίνδυνον τοῦ θηλάζοντος βρέφους.

Ἡ μήτηρ δύναται νὰ πίνῃ καθαρὸν ὕδωρ ὅσον θέλει, οἶνον ὀλίγον, γάλα, σοκολάταν, καὶ τέϊον ὄχι μέχρι καταχρήσεως. Καὶ ὁ καφφὲς δὲν βλάπτει, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ γίνηται καταχρησις αὐτοῦ. Ἡ θηλάζουσα πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ, ὡς μέγιστον κίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ μικροῦ, τὴν δυσκοιλιότητα, καὶ νὰ διατηρῇ τὸ δέρμα της εἰς καλὴν κατάστασιν διὰ καθημερινῶν λουτρῶν. Ἡ θηλάζουσα ὅταν μάλιστα εἶναι ἀδύνατος ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ τροφήν τινα ὡς ὠὸν ἢ κίαθον ζωμοῦ ἢ γάλακτος τὴν 10ην πρωϊνὴν καὶ τὴν 4ην μεταμεσημβρινὴν ὥραν.

Μαρία Δώλιμ. (ἰατρός)

ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ ἰατρὸς τῶν παίδων. Παρὰ τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ πόλει μας διακεκριμένου ἰατροῦ κ. Σπυρίδωνος Ι. Κανέλλη μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὡραῖον σύγγραμμα τοῦ ἐν Παρισίοις διασήμου ἰατροῦ τῶν παίδων κ. G. Yoriot.

Ἡ ὡραία αὕτη μετάφρασις τοῦ κ. Κανέλλη ἀναπληροῖ μέγα κενὸν παρ' ἡμῖν, ὅπου αἱ μητέρες ἀγνοοῦσι καὶ τὰς στοιχειώδεις αὐτὰς ἀρχὰς τῆς ὑγιεινῆς διαίτης τῶν τέκνων των.

Τὸ χρησιμώτατον τοῦτο διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν βιβλίον ἀποτελούμενον ἀπὸ 2 τόμων τιμᾶται δρ. 6.

Ὑποτύπωσις περὶ ἀνθρώπου. Παρὰ τοῦ Σεβ. Νεκταρίου Κεφαλᾶ Μητροπολίτου Πενταπόλεως ἐξεδόθη δαπάναις τοῦ γνωστοῦ ἐν Κύμῃ τραπεζίτου κ. Ι. Κ. Στεφάνου ὡραῖον φιλοσοφικὸν ἔργον, δι' οὗ ἀναπτύσσεται τὸ περὶ ἀνθρωπίνης ψυχῆς ζήτημα καὶ ἀποδεικνύεται δι' ὡραίων καὶ πειστικωτάτων ἐπιχειρημάτων ἡ ἀθανασία αὐτῆς. Ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ ὁ συγγράψας καὶ ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἔκδοσιν τόσον ψυχωφελοῦς ἔργου.

Ἡ ἀλήθεια τῆς ὀρθοδοξίας. Παρὰ τοῦ κ. Ἀθανασιάδου δικηγόρου ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἔργον ἐπιστημονικώτατον, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ἡ θεότης τοῦ Χριστοῦ καὶ καταπολεμοῦνται αἱ νέαι ἰδέαι τοῦ ὑλισμοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀθανασιάδου εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας μελέτης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Π. Μ. **Γαλαξείδιον** Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας καὶ ἄμεσον ἐνέργειαν. Ἐλήφθησαν — Κον Σ Κ· **Χανία.** Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη εἰς ἀμφοτέρας. Ὑμεῖς εἰς Οἰκιακὴν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. — Καν Θ. Μ. **Ἀλεξάνδρειαν** Ἀφοῦ μετὰ τόσης δυσκολίας αἱ πλεῖσται πληρώνουν τὴν εὐτελῆ αὐτὴν συνδρομήν, πῶς θέλετε νὰ μεγαλώσωμεν τὴν Ἐφημερίδα καὶ αὐξήσωμεν τὴν συνδρομήν; Δυστυχῶς ὀλίγισται ἐννοοῦν παρ' ἡμῖν, ὅτι ἡ πνευματικὴ τροφὴ εἶναι ἐξ ἴσου ἀναγκαία ὅσον καὶ ἡ σωματική. — Καν Δ. Μπ. **Γρίπολιν** Δὲν μᾶς εἶχε γίνει γνωστόν. Ἤδη ἀπεστάλησαν — Δα Μ Α. **Σάμον** Δὲν ηὐκαιρήσαμεν νὰ γράψωμεν ἔτι. Ἄπειρον εὐγνωμοσύνην. Φρ. χρ. 130 ἐλήφθησαν· — Καν Α Σ **Βατούμ.** Πάντα τὰ ζητούμενα ἀπεστάλησαν ὡς καὶ φύλλον κατ' εὐθεῖαν. Ἀποσταλέντα φύλλα τιμῶνται 7 χ φρ. Συνδρομὴ ἐτησία 8. Ἀποστείλατε εἰς χάτινα Ρούβλια ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Δα Π. Α **Πύργον.** Ἀποσταλέντα ἐλήφθησαν Εὐγνωμονοῦμεν. Γράφομεν Συγγνώμην δι' ἀκούσιον βραδύτητα ἀπαντήσεως Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετὰ χρημάτων. Θερμὰς εὐχαριστίας. Μήπως σεῖς ἔχετε τὴν ἁπλότητα νὰ νομίζητε ὅτι ὅλαι αἱ πτυχιοῦχοι εἶναι καὶ ἀνεπτυγμέναι; — Καν Μ. Α **Αἴγιον.** Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη Εὐχαριστοῦμεν Συνδρομή της δὲν ἐλήφθη εἰσέτι. — Κον Ι Μ **Μάκρην.** Ἀναμένομεν ἀνυπομόνως διὰ προμνησθέντας λόγους. — Καν Θ Ν. Ρ. Συνεμοφώθημεν ὁδηγίας σας. Νέα ἐνεγράφη εἰς ἀμφοτέρας. — Καν Τ Χ. Ν. **Κάρυστον.** Εἴσθε πολὺ καλή. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Κ Μ **Σύρον** Παράδοξος ἐρώτησις. Βεβαίως ἐκεῖ νυμφεύονται χωρὶς προῖκα, ἀλλ' ἔχουσιν ὡς ἐρῆδίον μεγάλην προσωπικὴν ἀξίαν. — Καν Α΄. Ἀρ. **Πορταριάν.** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Καν Μ. Μ **Ζανζιβάρ.** Ἐνεγράφητε Ἀπεστάλησαν. Συνδρομὴν εἰς Γαλλικὰ γραμματόσημα ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Κον Δ. Μπ. **Κάϊρον.** Μὴ μᾶς λησμονῆτε. Ἡ τελευταία μας ἐπιστολὴ σᾶς κατέστησε γνωστὴν τὴν θέσιν μας· — Κον Ν. Μπ· **Τούλτζαν** Ἐνεγράφητε εἰς Οἰκιακὴν καὶ ἀπεστάλησαν ἐδοθέντα φύλλα —Καν Ὅλ· Σκ. **Γαργαλιάνους.** Εὐγνωμονῶ δι' ὡραίαν καὶ ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν σας. Δρ. 21 ἐλήφθησαν. Γράφομεν. — Καν Α. Σ **Σουλιναῖν.** Ἀντὶ ἀπαντήσεως σᾶς ἐστάλησαν τὰ ζητούμενα φύλλα· Ἀποστείλατε συνδρομὰς Ἐφημ. Κυρ καὶ Οἰκιακῆς εἰς χαρτονόμισμα Ρουμανικὸν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Καν Μ. Σ. **Ἀλεξάνδρειαν** Ἐστάλησαν φύλλα θυγατρός σας; εἰς Μινούρ. — Καν Κ Σ **Ἀαμμάν.** Ὡραία καὶ εὐγενὴς ἐπιστολή σας ἐλήφθη Ὀφείλουνα νὰ ἀπαντήσω, διότι ἠσχολούμην εἰς τακτοποίησιν τῶν ὡς ἐκ τῆς ἀπουτίας μου ἐν ἀνωμαλίᾳ ἐργασιῶν μου. Γράφω. — Καν Α΄. Κ. **Σουὲζ** καὶ Εὐ. Στ. **Λευκάδα.** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Κατὰ τῶν στιγμάτων τῆς εὐφλογίας Φρίττει τις ἀναλογιζόμενος ὁποίας καταστροφὰς εἰς ὡραῖον πρόσωπον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ φρικώδης αὕτη νόσος. Καὶ ὅμως ὑπάρχει τρόπος νὰ μὴ ἀφήσῃ ὀπίσω της ἴχνη ἡ νό-

σος αὐτη. Πρὶν ἢ ἔτι τὰ ἐξανθήματα ἀναπτυχθῶσι τελείως, ὁ ἰατρὸς διὰ μικροῦ ὀργάνου δύναται νὰ τρυπήσῃ τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν, ὁπόθεν ἐξέρχεται ἡ λύμφη, ἣν σκουπίζουσι διὰ καθαροῦ μάκτρου.

Κατὰ τῶν πανάδων τοῦ προσώπου. Ὑπάρχουν ἐπιδερμίδες, ἃς ὄχι μόνον ὁ ἥλιος καταστρέφει, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀὴρ ἀκόμη παναδιάζει, ὡς κοινῶς λέγουν. Βλέπομεν ἐκ τούτου νέα πρόσωπα, φέροντα τὰ ἴχνη τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τοῦ κάλλους των. Δύναταί τις νὰ προλάβῃ τὸ κακὸν πλυνομένη πᾶσαν ἑσπέραν πρὸ τῆς κατακλίσεως μὲ νερόν, ἐν ᾧ ἔχει βράσει φύλλα κουφοξυλιᾶς. Μετὰ ταῦτα ἀλοίφετε τὸ πρόσωπον διὰ τῆς ἀκολούθου συνταγῆς: Βράζετε 10 δρ σαποῦνι καθαρόν, μὲ 3 ἐλαίου πικρῶν ἀμυγδάλων. Εὐθὺς ὡς τὸ μῖγμα τοῦτο γίνῃ ὡς ἀλοιφή, τὸ ἀποσύρετε τῆς φωτιᾶς καὶ προσθέτετε 5 δρ. τριανταφυλλόνερο. Τὸ πρωὶ καθαρίζετε τὸ πρόσωπόν σας μὲ τριανταφυλλόνερον.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Αὐγὰ παραγεμιστά. Βράζετε πηκτὰ αὐγά. Τὰ γωρίζετε κατὰ μῆκος εἰς δύο· Ἀφαιρεῖτε τοὺς κρόκους των. Τοὺς λυόνετε προσθέτουσα ψιλοκομμένο μαϊντανό, κρομμυδάκι, γαλέτα κοπανισμένη, λάδι καλὸ καὶ λεμόνι καὶ ἁλατοπίπερο. Γεμίζετε τὰ κενὰ τῶν ἄσπρων τῶν αὐγῶν σας καὶ τὰ σερβίρετε ἀνεστραμμένα μὲ σάλτζα μαγιονέζα.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ἐπιθυμεῖτε τὰ τέκνα σας εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους νὰ μάθουν ὅ,τι εἰς διάστημα τριῶν ἐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον; Ἐπιθυμεῖτε νὰ καταρτισθοῦν ἀκόπως καὶ συντομώτατα διὰ μεθόδου νεωτάτης καὶ πρακτικῆς; Προσλάβετε διδάσκαλον, ἣν σᾶς συνιστῶμεν θερμῶς καὶ ὑπ' εὐθύνην μας. Μιᾶς ὥρας διδασκαλία τὴν ἡμέραν ἀρκεῖ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταπληκτικῆς ταύτης προόδου.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ὅ,τι ἡ παρισινὴ καλλαισθησία καὶ κομψοτεχνία ἐπενόησε δι' ἐξωραϊσμὸν ἡμῶν, τῶν φορεμάτων καὶ τῶν οἰκιῶν μας, ὅ,τι ὁ τελευταῖος συρμὸς θεωρεῖ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς κομψοπρεποῦς γυναικείας καὶ παιδικῆς ἀμριέσεως εἰς πάντα ἀνεξαρτήτως τὰ εἴδη καὶ διὰ πάντα τὰ βαλάντια, ὁ χθὲς μόλις ἐκ Παρισίων ἐπανελθὼν κ. Ρουσόπουλος ἔφερε διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κατάστημά του.

Εἶναι ἀληθὲς μουσεῖον, ἐνῷ τὸ ὡραῖον, στερεὸν καὶ καλλιτεχνικὸν ἐν πᾶσι ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ μυθωδῶς καὶ ἀσυγκρίτως εὐθηνόν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ τόσος συρρέει κόσμος καὶ τοιαύτην ἀπέκτησε τὸ κατάστημα τοῦτο φήμην.

Ρουσόπουλος καὶ Μαγγιῶρος ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 45.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΟΝ, ΚΤΛ.

Ἡ ἐποχὴ τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τὰ γάλατα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ὑγιεινότερα καὶ γευστικώτερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ δια γαλακτερῶν θεραπεία κατέσιη τοῦ συρμοῦ, ἰδία διὰ τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς ἐν ἀναρρώσει, τοὺς νευρικοὺς ἀναιμικοὺς Ἀφίνομεν τὰ μικρά, ὧν ἡ κυρίως τροφὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα, νωπὸν βούτυρον καὶ κρέμα. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρῃ τις γαλα ἄδολον, κατόπιν τῆς συστηματικῆς πλέον καταστάσης ἀναμίξεως αὐτοῦ μεθ' ὕδατος; Συνιστᾶται ὑμῖν τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. **Γιαννέτσου ἐν τῇ ὁδῷ Ηραξιτέλους ἀριθ.** 5 ὡς παρέχον γάλα παχύ, γλυκὺ καὶ ἀρωματικώτατον, νωπὸν βούτυρον ὑπερτεροῦν καὶ τὰ ὡραιότερα τῆς Κων)πόλεως καὶ ὠὰ φρεσκότατα ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν χωρίων συλλεγόμενα.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἡ δεσπινὶς Μάρθα δε Μαϊλλάρ, ἐπανελθοῦσα ἐκ Γαλλίας, ἔνθα εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς μελέτην τῆς κομψοτεχνικῆς ζωγραφικῆς, ἵδρυσεν ἐν τῷ οἴκῳ της ἐργαστήριον, ἔνθα καὶ θὰ δίδῃ μαθήματα ζωγραφικῆς ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων, ἐπὶ ὑέλου, μαρμάρου, φωτομικρογραφίας κλπ.

Ἡ δεσπινὶς δε Μαϊλλὰρ θὰ σχηματίσῃ τάξεις, ἐν αἷς ἀπὸ κοινοῦ αἱ μαθήτριαι θὰ διδάσκωνται.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας, ἀπευθυντέον πρὸς τὴν ἰδίαν.

ΑΓΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ ΣΤΑΦΥΛΗΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ Ἑλληνικὸν Κονιὰκ τῶν ἐν Πειραιεῖ ποτοποιῶν Ἀδελφῶν Μ. Μπαρμπαρέσου, τῶν ὁποίων ὁ μέγας Βιομηχανικὸς Οἶκος χρονολογεῖται ἐκ πατρικῆς διαδοχῆς ἀπὸ τὸ ἔτος 1840, (ἐκτὸς ψευδῶν ρεκλαμῶν, ἀναβληθῶν, βραβείων, καὶ ἀσήμων πιστοποιήσεων) εἶναι τὸ ἀγνότερον καὶ γνησιώτερον ἐκ σταφυλῆς ἐχίγγυα δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ πολυετὴς ἐμπειρία, ἡ παλαιότης, καὶ τὰ ἐπίσημα βραβεῖα τῶν Ἑλληνικῶν ἐκθέσεων τῶν ἐτῶν 1895, 1889, ὡς καὶ τῆς ἐν Παρισίοις τελευταίας Παγκοσμίου τοῦ 1889.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ παραγγελίαν ἀπευθυντέαν πρὸς τοὺς ἰδίους ἐργοστασιάρχας ἐν Πειραιεῖ.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΣΑΜΙΟΥ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ

Ἀπαστράπτουν τὰ ὑελώματα τοῦ καταστήματος τούτου ἀπὸ θαυμασίους ἀδάμαντας καὶ πολυτίμους λίθους εἰς συμπλέγματα τελεία; τέχνης, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Σάμιος ἔφερεν ἐκ τῆς ἐν Εὐρώπῃ περιοδείας του, ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς πολυπληθεῖ παραγγελίας μελλονύμφων, οἵτινες καὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς αὐτὸν ἀνέθηκαν τὴν λεπτὴν ἐντολὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν πολυτίμων νυμφικῶν δώρων καὶ τῶν οἰκιακῶν ἐξ ἀργύρου καὶ λοιπῶν μετάλλων συσκευῶν τραπέζης καὶ ἐξ ἰδίας πείρας ἐκτιμήσασαι τὴν εὐθύτητα καὶ ἐντιμότητα τοῦ κ. Σαμίου συνιστῶμεν θερμῶς τὰ πολυπληθεῖς ἀναγνωστρίας μας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ κατάστημά του καὶ νὰ ἀναθέσωσιν εἰς αὐτὸν ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ πᾶσαν παραγγελίαν.

Ὁ δεδοκιμασμένος χορδιστὴς κ λ ε ι δ ο κ υ β ά λ ο υ κ. Παν. Δασκαλόπουλος χορδίζει καὶ ἐπιδιορθώνει ἐντελῶς Π ι ά ν α. Διεύθυνσις ὁδὸς Πετράκη ἀριθ 23 ὀπισθεν Μητροπόλεως καὶ Πιλοποιείου Κατσίμπαλη.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

ἐφέρετο μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν λεπτότητος, ἀλλὰ καὶ ἡ Ζάκομψεν ἦτο εἰς ἄκρον ἁβρὰ καὶ διακριτική· ὡς ἐκ τούτου οὐδέποτε τὸ ὄνομα τῆς Ναδίνης ἐπροφέρετο μεταξὺ αὐτῶν.

Τέσσαρα, πέντε ἔτη παρῆλθον οὕτω Διάφοροι γραμματεῖς εἶχον διαδεχθῆ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἀλλήλους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κόμητος Δε Ροσεμπέλ. Η Ναδίνη ἐντούτοις, τῆς ὁποίας ὁ χαρακτὴρ κατέστη νῦν λίαν ἀσταθὴς καὶ εὐμετάβλητος οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον ἐφαίνετο πλέον δεικνύουσα εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον τοῦ συζύγου της ὡς οὐδόλως προσεῖχεν εἰς τοὺς νεανίας, οἵτινες τὸν περιεστοίχιζον.

Τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Φρὰνς χάσμα ἐμεγεθύνετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

Καὶ αὐτὴ ἡ Θηρεσία ἠσθάνετο ἑαυτὴν καταλαμβανομένην ὑπὸ ψυχροτητος καὶ ἀδιαφορίας πρὸς τὴν μητέρα της, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ἄλοτε τόσον εἶχεν ἀγαπήσει καὶ μετ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἐξ Ἀβάνας ἐπιστροφήν της.

Τὸ κάλλος τῆς νέας κόρης προϊόντος τοῦ χρονου κατέστη ὄντως θαυμάσιον. Ὑψηλή, εὔσωμος ἀπαστράπτουσα ἀπὸ ὑγείαν, μὲ μαργαριταρώδη χροιάν, τὴν ὁποίαν ἡ ἁλατοῦχος πνοὴ τῆς θαλασσίας αὔρας οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἠδυνήθη νὰ ἀμαυρώσῃ, ἡ Θηρεσία εἰς ἡλικίαν δεκαεννέα ἐτῶν ἐθάμβου τοὺς πάντας διὰ τῆς ἐξαισίας καλλονῆς της.

Εἰς τὸ ἠθικὸν ὁ διπλοῦς συγχρωτισμός της μετὰ τῆς Sybil καὶ Ναδίνης εἶχον δημιουργήσει ἐν αὐτῇ χαρακτῆρα παράδοξον καὶ ἀγαθὸν ἐνταυτῷ, κρᾶμα εὐθύτητος καὶ ἀνεξαρτησίας. Ἀγέρωχοι, ἀπότομος πολλάκις, ἔχουσα λίαν ἀνεπτυγμένον ἐν αὐτῇ τὸ αἴσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας, δὲν ὑπετάσσετο παρὰ μόνον εἰς τὴν Φρὰνς καὶ τὴν Sybil, αἵτινες ἦσαν τὰ δύο πρόσωπα, τὰ ὁποῖα πλεῖστον παντὸς ἄλλου ἠγάπα εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ Φρὰνς κατὰ τρία ἔτη νεωτέρα τῆς ἀδελφῆς της ἦτο ἡ ζῶσα ἀντίθεσις αὐτῆς.

Λίαν μικρόσωμος καὶ λεπτοφυής, μολονότι εὐειδεστάτη, ὡμοίαζε πρὸς εὔθραυστον καὶ μικροσκοπικὸν ἀγαλμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀληθοῦς καλλιτέχνου.

Ἀπὸ τῆς χρυσῆς κόμης της μέχρι τῶν μικροσκοπικῶν χειρῶν καὶ ποδῶν της τὸ πᾶν ἐν αὐτῇ ἦτο χάριεν, ὡραῖον, ἁβρόν.

Μὲ τὸ εὐρὺ καὶ εὐφυὲς αὐτῆς μέτωπον, τοὺς βοθυκυάνους λαμπροὺς ὀφθαλμούς της, τὴν ἀγγελικὴν ἔκφρασιν τοῦ τελειοτάτου κατά τε τὸ σχῆμα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ προσώπου αὐτῆς ὡμοίαζε πρὸς ὡραίαν ἁγίαν ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας βλέπει τις ἐζωγραφισμένας ἐπὶ τῶν ὑελοπινάκων τῶν μεσαιωνικῶν ἐκκλησιῶν ρεμβώδεις καὶ σκεπτικὰς ὑπὸ τὰς χρυσᾶς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου.

Ἀπό τινος χρόνου νέος γραμματεὺς εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κόμητος Δε Ροσεμπέλ. Ἡ Ναδίνη διῃσχυρίζετο ὅτι οὐδόλως τὸν ἐγνώριζεν, ἐγέλα ἐν τούτοις μὲ παράδοξον τρόπον ὁσάκις ἐγίνετο λόγος περὶ αὐτοῦ.

— Εἶναι ἄνθρωπος σοβαρός, αὐστηρότατος τοὺς τρόπους καὶ τὰ ἤθη, ἔλεγεν αὕτη μορφάζουσα μετὰ περιφρονήσεως, λαμβάνει πάντοτε τὴν ζωὴν ὑπὸ τὴν πένθιμον αὐτῆς ὄψιν.

— Ἤκουσα, Χρίστιαν, εἶπεν ἡμέραν τινὰ ὁμιλοῦσα περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν σύζυγόν της ὅτι ἐρχόμενος πλησίον σου σοὶ ὑπέβαλεν ὡς ὅρον νὰ ζῇ μόνος καὶ νὰ τρώγῃ χωριστά Αὐτὸ δὰ ἦτο ἀρκετὰ ἔξυπνον ἀπὸ μέρους του καὶ πολλὰς τῇ ἀληθείᾳ τῷ ὀφείλομεν διὰ τοῦτο χάριτας, διότι διὰ νὰ ἀνέχεταί τις τὴν παρουσίαν ἑνὸς τοιούτου ἀγριανθρώπου ἀπαιτεῖται οὐ σμικρὰ γενναιότης.

— Εἶσαι ἄδικος, ἀγαπητή μου φίλη, τῇ ἀπεκρίθη ὁ κόμης Δε Ροσεμπέλ, ὅστις μολονότι ἀδιάφορος καὶ ἀπαθὴς πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἐφαίνετο τρέφων ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πρὸς τὸν νεήλυδα. Ὁ Ἀνδρέας Δανζελῆ εἶναι νέος μετριόφρων καὶ ἐπιφυλακτικός, ἀλλ' ἔχει μεγάλην ἀξίαν.

— Ὦ! πῶς ἐνθουσιάζεσαι εὔκολα.

— Λίαν δικαίως εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν.

— Γόνος πλουσιωτάτης καί, καθ' ἃ φρονῶ, ἀρχαιοτάτης οἰκογενείας, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του ἐπισυμβάντα ὅτε αὐτὸς ἦτο δεκαεννέα μόλις ἐτῶν εὑρέθη ἐντελῶς κατεστραμμένος οἰκονομικῶς. Θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις διατηρῶν τὴν περιουσίαν τῆς μητρός του νὰ ἐξακολουθῇ ὢν πλούσιος καὶ ἀνεξάρτητος, ἀλλ' ὁ πατήρ του ἀφῆκε χρέη Ὁ Ἀνδρέας ἐπιθυμῶν πρὸ παντὸς νὰ καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν μνήμην τοῦ πατρός του παρεχώρησεν εἰς τοὺς δανειστὰς πᾶσαν τὴν ἐκ μητρικῆς κληρονομίας περιουσίαν του. Οὕτω τὴν ἐπαύριον τῆς γενναίας ταύτης πράξεώς του εὑρέθη ἄνευ ὀβόλου.

Εἷς θεῖος του, πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας, συγκινηθεὶς ἐκ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς του ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ αὐτῷ ἀρωγός. (Ἀκολουθεῖ)